

IV. Rajh Jakob, Ljutomer: Lani: 22 voz sena in 12 voz otave, letos: 9 voz sena in 2 voza otave.

V. Slana Franc, Vučjaves: Lani: 8 voz sena in 3 voze otave, letos: 4 voze sena in 1 mali voz otave.

VI. Kardinar Anton, Vučjaves: Lani: 10 voz sena in 4 voze otave, letos: 5 voz sena in 1 dober voz otave.

C. g. dekan Ozmeč se zavzame za izenačenje cene sena v to- in onstranski državni polovici. Ker je cena na Avstrijskem 17 K za 1 q sena, dočim se na Ogrskem more prodati za 120-160 K, zato daje ta velikanska razlika v ceni povod, da mejaši iz Štajerske lahko vtihtaplajo seno na Ogrsko, ako ga imajo slučajno kaj odveč. Nadalje omenja, da je od krme iz listja pričakovati malo uspeha, ker manjka potrebnih logov in delavcev.

Zetveni komisar Cvetko poroča, da se je na gornjem Murskem polju nakosilo razmeroma zelo malo sena. Ker ni vsled suše paše in detelje, so kmetovalci že približno polovico pridelka pokrmili. Otavo bosta suša in prigor skoro popolnoma uničila. Predpisane množine nikakor ne bo mogoče oddati. Oves pa je zelo slabo obnesel.

G. Rajh Joško povdarja, da se letos zaradi suše ni spravilo nič detelnega sena ter da je zelo pičlo ovsu in še ta je malovreden, 1 hl tehta samo po 20 do 35 kg!

Oddaja slame.

G. Rajh Joško naglašja, da je tudi pridelek slame letos manjši od lanskega in da se torej ne bode mogla oddati predpisana množina; v naših krajih ne služi slama samo za steljo, marveč tudi za krmljo, za pokrivanje in vezanje trt v vinogradih.

Oddaja zrnja.

C. g. dekan Ozmeč pripoveduje slučaj, kako se je ubogima mlaticema kar na cesti zaplenilo in odvzelo težko zasluženo žito in omenja, da se vkljub naredbam stari in globoko vkoreninjeni običaji ne dajo odpraviti, zlasti ker samo za denar ni mogoče dobiti mlaticev.

G. Zemljč, Noršinci, se pritožuje, da nakupovalec zrnja za erar, komisijonar Rosenberg, veliko prestrogo razvršča zrnje in utrguje ceno.

G. nadučitelj Tomažič se zavzema za to, da se kmetijskim slojem naj dovolijo večji deleži pri porabi zrnja, oziroma moke, sicer telesno oslabijo. Od tega bi imela država samo korist.

C. g. dekan naglašja trdo kmetško delo, zato se kmetiskemu prebivalstvu (delavcem) naj dovoli poraba v isti višini kakor rudarjem pri samo 10urnem delavniku.

G. Cvetko omenja, da se je v občini Vučjaves in tudi marsikje drugod namesto rži pridelal stoklas in da ni semenske rži; zato se naj ukrene potrebno, da dobe kmetovalci semensko rž od drugod, kjer je. Navzoči g. okrajni žitni nadzornik obljubi potrebno storiti.

C. g. dekan Ozmeč priporoča dva predloga na c. kr. poljedelsko ministrstvo, oziroma prehranjevalni urad: I. Cene zrnja se naj v obeh državni polovicah izenačijo. II. Kmetško delavsko prebivalstvo spada k najtežjim delavcem; zato se mu naj dovoli glede porabe zrnja (moke) najvišja količina za glavo.

Oddaja živine.

G. c. kr. okrajni komisar omenja, kako strogo in visokoštevilno vlada predpisuje oddajo živine.

C. g. dekan povdarja, da je potrebno pri nas v Avstriji prililiti ceno živini oni, ki velja za Ogrsko. Naglašja tudi, da je potrebno kljub pomanjkanju krme oddajo živine omejiti, sicer nastane že prihodnjo pomlad gnojna kriza. Isti naglašja tudi, naj se pusti kmetovalcu-sadjarju prosta roka glede porabe sadja, zlasti sliv itd. za kuhanje žganja.

Osterc Alojz iz Bunčan priporoča 12ere pogorelice, naj se jim odda potrebna množina sena in slame potom deželne centrale za krmljo.

C. g. dekan omenja, da bodo morali s 1. oktobrom vsi kmetijski oproščenci baje brezpogojno k vojakom, ko je še opravljati najnujnejša kmetijska dela. — Sklene se, nastopiti pri c. kr. domobranskem ministrstvu s prošnjo, da so kmetovalci-vojaki oproščeni od 15. marca do 15. novembra, kakor dovoljuje to honvedno ministrstvo na Ogrskem.

Nato udeleženci shoda se izvolijo odposlanstvo, ki je v soboto, dne 18. t. m., pri c. kr. namestniku v Gradcu opisalo žalostni položaj v tem okraju in je stavilo potrebne predloge. V tem odposlanstvu so: ž. g. dekan in deželni poslanec Ozmeč, g. notar Thurn, g. Rajh Joško, načelnik okrajnega zastopa, kmeta g. Mat. Jurinec in g. Jakob Zemljč iz Radence.

Nato g. predsednik zahvali prisotne in zaključil shod.

Nemci zborujejo.

Misel jugoslovanske države pod habsburškim žezlom v zvezi z drugimi habsburškimi deželami je zmagovita. Prisilila je tudi slovenskoštajerske Nemce, da so se zadnje nedelje, dne 19. avgusta, sedli v Mariboru skupaj in se posvetovali o jugoslovanski

misli. Ako pomislimo, da so prišli ljudje skupaj, ki so svojčas hodili na Dunaj k ministrom protestirati, da se nedolžno zaprti Slovenci izpuščajo iz ječ, in se zahtevali, da se se pozaprejo drugi nedolžni Slovenci, potem je pač jasno, koliko smemo od zborovanja takih ljudi pričakovati. In res!

Prvo, kar so storili, je bilo, da so se osmešili s svojo nemščino in pokazali, da so za njih mislili — bivši Slovenci. Pravijo namreč v svoji izjavi: „Zahteve, da se naj ustanovi posebna država za Slovence, Hrvate in Srbe, ali tudi samo, da se Slovenci državnopravno združijo ne glede na sedanje deželne meje, odklanjamo mi (Nemci), ki stojimo v službi četverosporazuma...“ Sirote so kajpada hotele nas obrekovati, a so zavzile in same sebe obrekovale. Prijatelji, drugokrat naj vam delajo izjave Nemci, ne pa nemškutarji!

Neresnično je tudi, ker trdijo v svoji izjavi, da hočejo jugoslovanski politiki državi (habsburški seveda, kajti o hohencolarski se pač ne bomo menili) zapreti dovoz do morja. To je laž. Pač pa seveda nihče ne misli več na to, da bi mi bili na svoji zemlji in svojem morju še nadalje hlapeci in uslužbeneci. In to je, kar nekatere narode, ki hočejo samo gospodariti, tako boli!

Nazadnje so se izrekli slovenskoštajerski nemškutarji in Nemci v svoji izjavi za to, da se Slovincem sploh ne da nobenih pravic. Slovenci se smejo po njih mnenju dati pobijati, smejo gladovati, trpeti kot živina, toda sicer pa molčati in kakor pes pokorno ubogati gospoda Nemca. Časi so minili. Nemštvo v Avstriji ne bo več gospodovalo drugim narodom, z nadvlado je amen in s tem tudi z nemškutarijo.

Italijansko bojišče.

Na Primorskem divja na 70 km dolgi črti od Krna do Adrije od pretekle sobote naprej noč in dan grozno klanje med našimi in Lahi. Ednajsta bitka ob Soči presega glede ljutosti vse dosedanje bitke. Lahi hočejo v sedanji ofenzivi na vsak način in za vsako ceno priti v Trst. Na pomoč so poklicali tudi Francoze in Angleže. Italijanski vrhovni poveljnik Kadorna baje ima za fronto nagromadenega toliko vojaštva, artilerije, streliva in drugega vojnega gradiva, da po mnenju švicarskih listov ne namerava prej odnehati z ofenzivo, dokler avstrijska fronta ne bo na več mestih prebita. Lahi napadajo v neprodinjih, izredno gostih napadalnih črtah. Artilerije ima sovražnik ogromno; nad 6800 kanonov bruha ob Soči ogenj na naše hrabre bojvnike. Ko sovražnik sodi, da so naše postojanke po večurnem artilerijskem ognju razrušene, se navali pehota proti nam. In tedaj se pričinja boj na življenje in smrt.

V ponedeljek, dne 20. t. m., se je Lahom posrečilo doseči samo na dveh krajih nekaj vspehov. Pri kraju Avče (južno od Tolmina) so Italijani prekoračili Sočo in našo fronto na tem prostoru nekoliko vpognili proti vzhodu. Na južnem odseku pa se jim je po strašni borbi, ki je trajala neprestano od sobote zjutraj do ponedeljka v pozno noč, posrečilo se polastiti popolnoma razstreljene kraške vasi Selo, ki leži vzhodno od Jamljan. Z zavzetjem Sela so Lahi prekoračili na južnem odseku Kraško planoto in se približali gorski planoti Grmada, ki je zadnja višja točka pred Trstom. Bitka se nadaljuje z največjo ljutostjo. Naša novejša poročila z bojišča naglašajo, da stojimo dobro in da seni bati, da bi Lah zrahljal našo črto in prodrli proti Trstu. Naše armadno vodstvo je storilo vse, da zavrne silovitilaški naval.

Na našem jugu se bori te dni na stotisoče avstrijskih junakov, med njimi večinoma vsi slovenski in hrvaški polki, za našo lepo slovensko domovino. Bitka je tako strašna, da strašnejša biti ne more. Spremljajmo naše hrabre junake z vročo molitvijo, da ostanejo zmagovaleci!

Italijani obstreljevali Trst.

Dne 19. avgusta zvečer je priplulo nekaj italijanskih vojnih ladij, takozvani monitorji, pred tržaški zaliv in je oddalo 7 strelav na odprto mesto Trst. Pet strelav je zadelo zasebne hiše, dva strela sta padla na cesto. Ubilih je bilo 6 oseb, 2 osebi ste pa bili težko ranjeni. Ko so začele naše baterije in naši zrakoplovi metati granate in bombe na sovražne ladje, so jo Italijani naglo odkurili.

V nekaterih urah bomo v Trstu...

Italijanski vjetniki pripovedujejo, da se je laškimi vojakom pred pričetkom ednajste ofenzive zatrjevalo, da bo laška armada že v nekaterih urah po

izbruhu ofenzive vkorakala v Trst. Častniki so zatrjevali moštvo, da bo vhod v zavzeti Trst zelo slovesen. Načrt ednajste ofenzive je po njih mnenju tako zasnovan, da je zasedenje Trsta gotova stvar. In vendar je Trst še trdno v avstrijskih rokah.

Francozi in Angleži ob Soči.

Sedanje laške ofenzive na soški fronti se udeležuje tudi večje število francoskih bataljonov-strelcev. Anglija je pa poslala Italiji na pomoč 1800 večinoma zelo težkih topov.

Ogromno število strojnih pušk.

Način sedanjega laškega napadanja je isti kot v dosedanjih bitkah. Sovražna infanterija napada v gostih vrstah. Četudi naš ogenj pokosi prve naskakujoče čete, se pojavijo takoj zopet novi sveži oddelki. Pri Selu se je našlo celo 24 takih prednjih naskakujočih črt. Novost pri ednajsti laški ofenzivi je ogromno število strojnih pušk, ki jih nosijo celo v prve vrste. Naši so dosedaj odvzeli Lahom nad 30 strojnih pušk.

Cele gore italijanskih mrličev.

Očividce opisuje borbo za goro Sv. Marka v sedanji laški ofenzivi sledeče: Nebrojne italijanske vrste naskakujejo goro Sv. Marka. Borba za to ozemlje se sme po pravici imenovati najgroznejši italijanski poraz v tej vojski, kajti na tem ozemlju so nakupičene cele gore italijanskih mrličev. Tudi pri Selu in ob Fajtovem hribu ležijo ogromni kupi mrtvih Lahov. Siro se strašen smrad. Mrliški vzduh čutijo celo v tržaški okolici.

Veliko število letal se udeležuje borbe.

Bitke ob Soči se udeležuje izredno veliko število letal. Italijansko poročilo z dne 20. avgusta pravi, da imajo Lahi na primorski fronti 208 letal. Tudi naše armadno vodstvo ima lepo število zrakoplovov na razpolago. Posebno v okolici Trsta izvršujejo naši letalci izborna vojno službo. V treh dneh so v tržaški okolici sestrelili nad 20 laških letal.

Na drugih bojiščih.

Na ruski in rumunski fronti položaj nespremenjen.

Na francoski fronti so na celi črti od morske obali notri do francosko-lotaringijske meje vsplamteli novi boji, katere je glede ljutosti in srditosti prištevati med največje v tej svetovni borbi. Po večdnevni artilerijski pripravi so dne 16. avgusta pri Ypernu v Flandriji navalili Angleži z veliko silo na Nemce. V borbi, ki je trajala celih pet dni, se je Angležem posrečilo, potisniti Nemce nazaj za 8-10 km, toda ni se jim posrečilo, predreti nemške bojne črte. Kar se Angležem ni posrečilo doseči v Flandriji, so upali Francozi doseči v Sampanji. Po devetdnevni, skrajno hudi artilerijski predpripravi so dne 20. avgusta zjutraj zarana na 20 km dolgi fronti ob obeh straneh reke Moze in na fronti severno od Verduna navalili na nemške postojanke. V tej grozoviti borbi, ki ji je težko primere v zgodovini, se je Francozom posrečilo zavzeti nekaj važnih postojank, kakor višino „Mrtvi mož“, in potisniti Nemce za nekaj kilometrov nazaj. Ta strahovita borba se nadaljuje. Četverosporazumovo časopisje zatrjuje, da bode imenovan za vrhovnega poveljnika vseh četverosporazumovih čet na francoskem bojišču ameriški general Pershing, baje kot znak hvaležnosti, ker je Amerika posegla v svetovno vojsko.

Na macedonskem bojišču razen živahnih artilerijskih bojev ob reki Vardar nobenih posebnih dogodkov. Grčija je poklicala pod orožje štiri letnike rezervistov ter novince letnikov 1916 in 1917, katere namerava poslati na macedonsko bojišče na pomoč Sarraiovi armadi.

Na turških bojiščih se je pričelo nekoliko živahnije gibanje. V Perziji se je posrečilo Turkom pri mestu Van poraziti dva močna ruska oddelka in jih razškopiti.

Na egiptovskem bojišču se vršijo pri mestu Gazi v južni Palestini živahni spopadi med Angleži in Turki. Angleži so baje že pripravljali za novo ofenzivo v južni Palestini. Angleški zrakoplovci mečejo pridno bombe na razna mesta v Sveti deželi, kot na Jafu, Smirno in Alepo.

Razne politične vesti.

Ministerski predsednik Seidler bo baje zopet začel sestavljati kabinet. Sestavljanje s poslanci se mu je ponesrečilo, sedaj bo nemara poskusil z uradniki. Toda Seidler na nekaj pozablja, da dobijo v sedanjih časih ministrstva življenjsko moč le s programi, ne pa z osebami. Dokler se Slovanom ne približa, bo Seidler težko sestavil močan kabinet, — kajti samo z Nemci se pri nas ne da več vladati.

Na Madžarskem je odstopil ministrski predsednik grof Esterhazy zaradi bolezni na pljučih. Bil je res slaboten človek. Toda cesar ga je vzel za ministrskega predsednika, ker mu je osebna popolnoma zaupal. Tisa pa ni bil nobenemu cesarju

popolnoma udan in z njim večina madžarskih plemenitšev ne. Razentega je znano, da je Tisza in z njim Georgi in Heinold največ kriv, da se je obračun s Srbijo razvil v svetovno vojno. Na Esterhazyjevo mesto je imenovan stari Wekerle, drugi ministri ostanejo. Tudi Wekerle bo razširil volilno pravo, vendar se bo pod Wekerlom nemadžarskim narodom volilni kruh gotovo bolj skopo rezal kakor bi se pod Esterhazyjem.

Glede obnašanja nekaterih čeških vojakov v prinašajo nemški listi različne neugodne vesti ter se pri tem sklicujejo na bivšega domobranskega ministra Georgija, katerega je cesar odpustil. Mi seveda nismo in ne moremo biti v tej stvari sodniki ter izreči, kar je res in kar ni res, ker nimamo nobenega vpogleda, toda to se nam zdi čudno, da se vedno govori le o Čehih, o Madžarih n. pr. pa nikdar. Pravica zahteva, da prisodimo vsakemu svoje. Zakaj samo enega obmetavati, drugega pa ščititi?

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Župnijo Slivnica pri Mariboru je dobil č. g. Jozef Mihalič, župnik pri Sv. Barbari pri Vurbergu. Za provizorja k Sv. Antonu na Pohorju pride č. g. Konrad Šesko, kaplan v Vučenici. Prestavljeni so č. g. kaplani: Janez Oblak od Sv. Jurija ob Ščavnici k Sv. Lovrencu nad Mariborom, Jozef Rehar iz Laporja k Sv. Juriju v Slov. goricah in Konrad Jarh iz Galicije v Laporje. Novomašnik č. g. Ernst Vidic je vsled bolezni dobil začasni dopust.

† **Župnik Anton Bukovšek.** Pri Sv. Florjanu ob Boču je dne 20. avgusta umrl č. g. župnik Anton Bukovšek. Rajni je bil rojen dne 17. januarja 1884 v Ločah, v mašnika je bil posvečen kot illeknik dne 25. julija 1906. Kaplanoval je v Kozjem in na Prihovi. Dne 1. novembra 1915 je postal provizor pri Sv. Florjanu, dne 1. februarja 1916 pa župnik istotam. Č. g. Bukovšek je bil vzgleden in med ljudstvom priljubljen duhovnik ter vrl organizator. »Slov. Gospodar« in »Straža« sta ga prištevala med svoje stalne in zelo pridne poročevalce. Napredka naših organizacij in procvita naših listov je bil izredno vesel. Svetila blagemu, požrtvovalnemu pokojniku nebeška luč!

400letni jubilej romarske cerkve na Gori pri Sv. Petru niže Maribora. Leta 1517 je bila lepa romarska cerkev na Gori pri Sv. Petru sezidana v tej obliki, kakoršno ima sedaj. Letos je tedaj 400 let stara. V proslavo tega jubileja bo ob Mali Gospojnici in sicer dne 7., 8. in 9. septembra velika romarska pobožnost, katero bodo vodili č. g. misijonarji iz Celja. Vsak dan bodo tri pridige, sv. maše zjutraj in ob 10. uri dopoldne ter na večer litanije z blagoslovom.

Obrekovalcem! Siti vednega narodnega in gospodarskega hlapčevanja, do grla siti narodnega in gospodarskega boja za svoj obstoj, hočemo, da se združimo na jugu naše države vsi, ki spadamo narodno in gospodarsko skupaj, ter da si ustvarimo svobodno državo pod habsburškim žezlom. Nočemo torej proč od monarhije, nočemo proč od naše presvite vladarske hiše. Hočemo le, kakor n. pr. č. s. Nemci, postati in habsburški državi odpravi svobodni in neodvisni. To je naš program, ki ga neustrašeno razglajamo pred svojim cesarjem in pred svojim ljudstvom. Štajerski nemški in nemškutarski listi, predvsem seveda za brezobzirno nadaljevanje vojske hujskajoči »Stajerc«, »Deutsche Wacht« in »Marburgerca«, nočejo nič vedeti o našem programu in nam številko za številko podtikajo »veleizdajške« namene. Kako »veleizdajstvo« je to, ako hočemo ostati pri monarhiji in vladarju, a seveda združeni in svobodni, tega mi ne razumemo, pač pa razumemo, da se jugoslovanske države branijo imenovani listi z vsemi štirimi, z ozirom na njih propalost tudi z lažjo, ker so njihovi dnevi — šteti. Mi pa ostanejo, kakor smo b'li!

Narodna zavest raste. Naše upravnistvo dobiva zadnji čas z jezikovne meje n. pr. iz radgonske, apaške, cmureske, spielfeldske, gomiliške, ernovške, lipniške, lučanske, kaplske in arveske župnije mnogo novih naročnikov. To je veselo znamenje, da se naše vrlo obmejno ljudstvo vedno bolj zaveda svoje narodnosti, dasiravno tiči trdo v nemških sponah. Zahtevati moramo z vso odločnostjo, da se Slovencem v imenovanih župnijah zopet vrne slovenska služba božja in slovenski pouk v šolah.

Slovenski župani uradujte slovenski! Množijo se pritožbe, da več slovenskih županov mariborskega okraja uraduje z uradi — v nemškem jeziku. Ne sramotite samih sebe. Ob priliki bomo

objavili imena slovenskih občin, ki z glavarstvom, z namestnijo in s sodnijo uraduje v blaženi nemščini.

Za združenje Jugoslovancov. Slovenski bojovníki havbične baterije nekega gorskega topničarskega polka pošiljajo jugoslovanskim poslancem za njih združeni nastop na Dunaju, in za delo v svrhu uresničenja načrta združenja jugoslovanskih pokrajin iskreno zahvalo. Našim voditeljem kličemo: Živela ideja ustanovitve Jugoslavije pod avstrijskim orlom! Naprej po začrtani poti! Naša usoda je v Vaših rokah! Iskreno zaupanje stavimo v Vas! — Topničarji: Joško Ožir, Sv. Andrej nad Polzelo, Tomo Herič, Sv. Bolfenk pri Središču, Josip Levec, Trbovlje, Franc Uršej, Pameče pri Slov. Gradcu, Mihael Kazman, Selnica ob Dravi, Franc Ivančič, Ivanjkovci, Ivan Rak, Škocjan, Dolenjsko, Josip Vivoda, Metlika, Karl Hribar, Sv. Križ pri Kostanjevici, Franc Cezar, Radovljica.

Kristus na fronti! Strašne vojske se vedno ni konec. Naši možje in mladeniči morajo naprej krvaveti, v vednih smrtnih nevarnostih prenašati grozne duševne in telesne muke. Kdo jih naj gre tolažiti v teh najbridkejših urah njih življenja? Poslijte za njimi na fronto Kristusa samega v tolažbo! To storite, če jim naročite knjižico »Nedeljski in prazniški evangeliji z razlago in opomini, spisal dr. M. Slavič«. Kristusove besede sv. evangelijev s primernimi navodili in pojasnili so jim najprimernejše hladilo za njih upa in miru potrebne duše. Lepa knjižica, povsod z velikim odobravanjem sprejeta, stane s poštnino vred 50 v ter se dobiva po »Tiskarni sv. Cirila v Mariboru«.

Bratovščina sv. Uršule. Na željo in vprašanje mnogih vernikov, zlasti udov bratovščine sv. Uršule, se je dalo zopet tiskati molitveno in društveno knjižico: »Bratovščine sv. Uršule in njenih tovaršic, za srečno zadnjo uro.« Cena je knjižici 2 K. Za pošiljatev po pošti se naj dodene še 20 vin. Dobiva se v kapucinskem samostanu v Celju.

Razpuščen občinski zastop. C. kr. namestništvo je radi nesklepnosti razpustilo občinski zastop občine Loka (v mariborskem sodnem okraju) ter sporazumno z deželnim odborom poverilo oskrbovanje občinskih poslov dosedanjemu občinskemu predstojniku Jožefu Koren v Kopivniku (občina Loka).

Umor na Ranci pri Mariboru. V nedeljo, dne 19. t. m. je posestnica Ivana Štraus na Ranci pri Mariboru, ko se je vrnila od božje službe, našla 57letno prevzitarico Alojzijo Polančič in svojega 6letnega sinčka Ivana Štraus ubita ležati v veži v mlaki krvi. Roparji so ju ubili in oropali hišo. Vzeli so nekaj perila in 146 K denarja. Umora sta osumljena vojaka Ferdinand Pleteršek in Janez Fuchs, ki sta nedavno utekla iz mariborskega garnizijskega zapora in se klatila po mariborski okolici. — O umoru se nam še poroča s Pesnice: V nedeljo nekako po 9. uri je prišel v Štrausovo hišo ruski vjetnik, da bi si izposodil pisalno orodje. Rus je prvi našel ubiti žrtvi v veži v mlaki krvi in je o tem obvestil druge ljudi. Preiskava je do gnala, da je bila Polančič v času, ko so roparji prišli v hišo, sama v sobi. Ropar ji je najprvo porinil oster nož od zadaj v hrbet. Ko je klicala na pomoč, je prihitel, nič hudega sluteč njen 6letni sinček Ivan v hišo. Dobil je od roparja nož v prsi. Obe žrtvi sta se še zavlekli v vežo, kjer sta izdahnili. Umorjena Polančič je imela kakšnih 15 velikih ran; vrati ji je bil popolnoma prerezan, prsti na levi roki zlomljeni. Roparji so pustili nožnico in krvavo srajco v Štrausovi hiši in so s plenom zbežali v bližnji gozd. Žandarji so s policijskim psom sicer našli sled za bežecimi roparji, a v gozdu je pes izgubil sled. — Poleg omenjenih dveh vojakov je baje umora osumljenih še nekaj drugih oseb.

Gospodarske novice.

Cene za klavne svinje. Cesarska namestnija je za čas od 1. septembra naprej določila sledeče cene za klavne svinje za živo težo: od 100 kg naprej 1 kg 6 K, od 81 do 100 kg 5 K 90 v, od 61 do 80 kg 5 K 30 v, od 40 do 60 kg 4 K 70 v. Prasci in plemene svinje, pripravne za pitanje, 5 K. Prodajalec mora prevzeti stroške za vožnjo do nakladalne postaje, poleg tega pa se mu še odtegne, če se svinje tehtajo dve uri po zadnjem krmiljenju, 8% od skupne teže. Za zaklane svinje veljajo naslednje cene: Od 1. oktobra do 28. februarja: čez 100 kg teže 8 K 10 v, od 81 do 100 kg 8 K, od 61 do 80 kg 6 K 90 v.

od 40 do 60 kg 6 K 10 v; od 1. marca do 30. septembra čez 100 kg 7 K 80 v, od 81 do 100 kg 7 K 70 v, od 61 do 80 kg 6 K 60 v, od 40 do 60 kg 5 K 80 v. Te cene pa ne veljajo za plemene svinje. Z vednostjo grofa Claryja so se nastavile za svinje cene, ki ugaajo samo mesarjem in gospodi. O raznih čudnih do ločilih te namestniške odredbe še bomo govorili. Povdarjamo, da v nobeni avstrijski deželi niso izdali dosedaj tako nizkih cen za svinje in tudi nikjer niso odredili rekviriranja svinj, kakor edino na Štajerskem, kjer je cesarski namestnik grof Clary! Povsod je promet s svinjami prost, le mi ječimo pod komando iz nemškega Grada.

Gospodarsko zborovanje na Dravskem polju. Kmetijska podružnica pri Sv. Lovrencu na Drav. polju priredi v nedeljo, dne 2. septembra t. l. po večernicah v novi šoli pri Sv. Lovrencu na Dr. polju veliko gospodarsko zborovanje za domačo in sosednje župnije o zadevi rekvizicije sena in slame, zrnja, glede določitve cen in drugih gospodarskih reči. Govori drž. poslanec Brenčič in drugi. Gospodarji in gospodinje, pridite v velikem številu!

Dražba sadja. Mariborsko okrajno glavarstvo razglasa: Letošnja trgatev sadja ob tržaški državni cesti se bo dražila tako-le: V sredo, dne 29. avgusta 1917 ob 10. uri predpoldne pri cestarski hiši v Slovenski Bistrici za progo od km 86 do 94; ob 1/2. uri popoldne v gostilni Herman na Gornji Polskavi za progo 80 do 86 in ob 3. uri popoldne pri cestarski hiši v Radizelu za progo km 73 do 80. Na zaprosnjo se bo oddajala trgatev sadja tudi po kilometrih (od kilometra do kilometra). Zdražnino s kolkovnico po lestvici III vred je položiti takoj po izdraženju. Cestarskemu mojstru in cestarjem vsled namestniškega odloka št. 14 590/2 1908 pridržana in vsled tega od dražbe izvzeta sadna drevesa so označena s okroglastim apnenim 10 centimetrov širokim pasom. Natančnejši pogoji se bodo naznačili pred začetkom dražbe. — V petek, dne 31. avgusta pa se bo dražbalo sadje ob državni cesti Dravske doline in sicer: ob 12. uri opoldne pri mitnici ob mostu na Muti za progo 46 do 55, ob 2. uri popoldne pa v gostilni Lukas v Marenbergu za progo 31 do 43.

Koliko žita smeš dati v mlin? Od zdaj naprej je dovoljeno — pa le do preklica — dati v mlin 10 kg žita na mesec za vsako osebo. Natančna množina žita za osebo se bo določila še le pozneje, ko bo znano, koliko žita je na razpolago v državi.

Semensko žito. Kdor potrebuje za jesensko setev semensko žito, naj gre k svojemu županu. Pri vsakem županstvu so na razpolago tiskane prošnje, ki se morajo natančno izpolniti. Povedati moraš kako semensko žito potrebuješ, koliko ga rabiš, na kateri parceli ga boš sejal, kako velik kos zemlje hočeš z žitom posejati in v kateri občini leži parcela. Tako izpolnjeno prošnjo potrdi župan in občinski žetni komisar ter jo ob koncu podpiše tudi prošnjik. Te prošnje se pošljejo nato na okrajno glavarstvo, ki bo de odmerilo in odkazalo potrebno množino semenskega žita. Priporoča se najbolj setev ječmena, ker je najprej zrel in da primeroma največ pridelka.

Cene za les. Zveza avstrijskih lesnih veletrgovcev na Dunaju je sklenila sledeče lesne cene, ki so veljavne za kubični meter do preklica: Hlodi mehki neotesani 42—62 K, trdi 56—104 K, mehke deske 98—122 K, oglati ali otesani mehki hlodi 84—120 K, trde deske 120—200 K. Popraševanje po hrastovem trdem lesu, zlasti po debelih hrastovih deskah, je bilo zelo živahno. Blaga veliko premalo.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatecu ni bilo v pretekli dobi prav nobene hmeljske kupčije, cene so torej bile samo na papirju in so znašale za tuj hmelj 70—95 K za 50 kg, so torej zopet padle. Avstrijske pivovarne dobijo za letošnje samo 4000 vagonov ječmena, dočim so dobivale pred vojno 20.000 vagonov, vsled česar bodo izdelovale samo eno petino tiste množine piva, katerega so izdelovale pred vojno.

Zborovanje hmeljarjev. V nedeljo, dne 26. avgusta popoldne priredi južnoštajersko hmeljarsko društvo v občinski pisarni v Zalcu shod slovenskoštajerskih hmeljarjev. Na shodu se bo govorilo, kako se naj prepreči, da se hmelja ne bo prodajalo pod pridelovalno ceno.

10.000 kilogramov zelja segnilo. Te dni je prislo na Dunaj 10.000 kg zelja iz Ogrskega. Toda to zelje je bilo tako segnilo, da je že od daleč smrdelo. Krivda baje zadene nekega ogrskega železniškega postajenačelnika, ki je pustil dotične železniške vozove več dni na postaji mirno počivati. Skrajna brezbriznost! Krivda pa zadene tudi našega slabotnega prehranjevalnega ministra Hš-